

יחסי-מין כשמתעורר בהן הצורך תגרום להן להיחשב זונות. יתכן שבאשה בוער יצר עו אך היא תשמור על התנהגות פאסיבית.

נשים אינן מבינות שהתנהגות כזו מכריחה על הגבר. אני לא מתכוון לומר שעלינו להחליט על יום אחד בשנה שבו נתגייס כולנו למיבצע "חפ"ף" שבו כל הגברים ישכבו על המגבת בחוף הים והנשים יקחו יוזמה ויתקפו אותם מינית. אבל נשים חייבות להבין שדווקא להן יש יכולת מינית בלתי מוגבלת לכן מתפקידן לעזור לגבר. אם אנחנו רוצים להגיע למצב שבו גברים ונשים יהיו מסוגלים ליהנות יחד ובמידה שווה מיחסי-מין הנשים צריכות לרצות לבטל את הפער שקיים בינינו. סירובו של גבר להיענות החיזוריה של אשה אינו צריך להרתיע. כן, הרי אנחנו עוברים "השפלה" כזו כמעט מדי יום. בואו נהיה שותפים לכישלונות כמו לי הצלחות.

המין תופס מקום מרכזי בחיינו. גברים ונשים רוצים בו. קשה לי להבין איך קרה שדווקא אשה, שיש לה יכולת גדולה מזו של הגבר, היא כלי-כף פאסיבית במערכת יחסי-המין.

אחרי שהגבר הגיע לשיא, יורדת מיניותו אפילו עד לאפס. אשה בוגיה אחרת. היא ממשיכה להיות עם מתח מיני. דבר זה יכול להדגיש את הפער ביניהם. אך אשה נבונה שלא תמטיר על הגבר רגשות טינה, יכולה לגרום לו שהוא ירצה להמשיך להיות קרוב אליה.

אני מוצא שגברים הם הרבה יותר ריאליים ביחסי-מין מנשים. חונכנו למין מוחשי לכן אנחנו מבקשים לקבל גירויים באור מלא. מראה אשה מעורר בנו גירוי מיני. סרט פורנוגרפי נחשב בעיני הנשים

כדבר דוחה אשר גובל בגועל-נפש. למה הגברים רואים באותו הסרט רק אקט מצולם, ואפילו מגרה? האם ניתן לצפות מאשה אשר נדחית למראה סרט פורנוגרפי שהיא תראה באקט מיני דבר יפה וטהור — ותהיה גם היוזמת? אני מטיל בזה ספק.

נשים חייבות להבין שמבטי האהבה בספינות האשליות טובים רק לאגדות. נשים צריכות להפסיק לעצום את העיניים ורראות מה קורה במציאות.

בארצות-הברית זוכות תוכניות שבהן דנים בנושאי מין באחרון צפיה גבוה, שם הפסיקו לטאטא את המין מתחת לשטיח. אין שם סיעות דתיות, כמו בארץ, ש"כובלות אותנו למסורת שמרנית.

בשלב ההיכרות כל צד סקרן ללמוד את תגובות הצד השני. אבל אחרי שהשניים הסתגלו האחד לשני מתעוררת בעיה חדשה. חסרה ההתרגשות הראשונית המתלווה לשלב החיזור. אותו הגבר העייף שתורן מהעבודה ומודיע לאשתו שהוא רוצה רק לישון ואין לו כוח לקיים עימה יחסי-מין יהיה מסוגל "לקום לתחייה" בחיק אשה זרה. כך גם קורה שהתלהבות עזה לפני הכניסה למיטה יכולה לחלוף ולפנות מקומה לפחדים. יש גברים שהיו מעדיפים בשלב זה לסיים את מערכת היחסים. הפינאלה אינו כלי-כף מרגש כמו כל ההקדמה המתלווה ליחסי-המין.

כולנו מחפשים ריגוש מיני. גברים מודים בכך. אך יש נשים המפרשות זאת כאילו המין חשוב לגבר רק למען האגו הגברי שלו. בתגובה לכך האשה נוקמת בו על ידי השפלתו. זוהי הנקמה המתוקה, שהיא תתי-הכרתית, של הנשים בנו. לא כל ה"נשים כאלה אבל אלה שעושות זאת — פשוט מנציחות את הפער בין גבר ואשה.

עוד הרבה אנשים שחיים כמוני, לדעתי, כל אלה שאינם מוכנים לסטות מהמוסכמות המקובלות בחברה שלנו, נהנים בחייהם המיניים פחות ממני. בחיי המין שלהם אין גיוון, וכל מה שהם עשו פעם הם ממשיכים לעשות גם היום. זה אבסורד — איך יתכן שהם עדיין מבליחים לשמור על מתח מיני? הם מבלים מראש מאוויים מיניים ומקבלים מרות חיצונית. אני רוצה לחיות אחרת.

כבר מגיל צעיר היה עלי ללמוד לבד מאיזה צד מורחים את הלחם. התעקשתי ללמוד, אפילו שהורי לא תמיד הסכימו איתי. גבר צעיר, שיש לו אומץ, יבקש לפגוש בתחילה אשה מבוגרת שיש לה נסיון מיני. זה עדיין לא אומר שהיא אשה פתוחה ומשחררת, ושאינה מדחיקה אינטוסף קומפלקסים, שקיימים בכל אחד מאיתנו. אבל אפשר לנסות שוב עם אשה אחרת. מי שרוצה למצוא הגשמה של כל הפנטסיות המיניות שלו, ימצא לבסוף בתדווג שעימה הוא יוכל ליהנות. חשוב שהשניים ירצו בכך באותה המידה. אם אחד מבני-הזוג מיני יותר מהשני, יהיה להם קשה מאוד להגיע להתאמה. ההנאה במין היא כמו בומרנג. אתה מקבל בחזרה את מה שהשקעת בתוך המיטה.

סכס זו רק מילה אחת. אבל יש לה אינטוסף גוונים. השאלה היא כמה חופש כל אחד מוכן לתת לעצמו. אני החלטתי מהרגע הראשון לחפש את המקסימום. ניסיתי הכל, למדתי מה מענג אותי, חיפשתי רק נשים שיהיו מוכנות למין כפי שחשבתי שימצא חן בעיני. חלק מהנשים שפגשתי לא הבינו מה זה לעשות סכס מענג. היתה להן דרך מחשבה שמרנית. אם לשנינו היה רצון שהרומן ימשך אז היא למדה בעזרתני או שאני בעזרתה שיש לסכס עוד איך סוף גוונים.

זה לא אומר שעשיתי דברים פאנטסטיים, שאין גבר ואשה מסוגלים להעלות בדעתם. הנה עולה בי עכשיו המחשבה כמה נפלא יכול להיות לי עכשיו עם אשה על הספסל בגן הציבורי.

כן, אני אוהב את הרומנטיקה. השלב של החיזור ובניית-הקשר עם אשה, יכול להיות נפלא. אני מכיר סיפורים על גברים המממרים להפשיט אשה ולהגיע לאקט המיני. אני לא כזה, לא לכל חיזור אני נעתר. אין כללים מתי אני היוזם ומתי תעשה זאת האשה. הכל זורם מעצמו, ללא מעצורים.

פרויד אמר שגבר יכול לאהוב אשה רק כשהיא הופכת להיות לו כמו אם. לי לא חסרה אמה. אני רק יודע שהאשה מבקשת ממני פינוק ושעלי להיות זה שדואג לה. למרות זאת לא אסרב לאשה

שתציע לי חסות. אם היא עשירה — על אחת כמה וכמה. קשר ממשי אני מוצא במערכת שבה שני בני הזוג נותנים ומקבלים לים באותה המידה. מערכת שבה כל אחד נותן מה שקיים בו. לכן אם אשה או גבר יאמרו אחרי מגע מיני שהם נותרו ללא סיפוק, עליהם לבדוק מה לקוי בהם ולא להאשים את הפרטנר.

לכל אחד צריך להיות איכפת מהשני. אפשר לשאול, אפשר להרגיש כשבני-הזוג אינו שבע-רצון, החשוב הוא שתהיה הי נכונות לעשות טוב האחד לשני.

עד היום לא נישאתי. אני חושב שאני עדיין צעיר להכנס למערכת-נישואין. גיל 30 נראה לי מתאים יותר, למרות שיש לי בגרות נפשית ואיני חושב שהגיל הר-כרונולוגי שלי יכול לבטל את הבגרות הקיימת בנפשי.

האשה שאנשא לה, תהיה מוכרחה להבין שאני זקוק כל הזמן לגירויים מיניים חדשים. באותה המידה אני מוכן לכבד את רצונה לפגוש בגברים אחרים. הכרתי בני-זוג, שחיים בצורה כזו וכל אחד מהם אפילו מספר לשני על חוויותיו. איני מוצא בזה פסול, ההיפך, זוהי הדרך הטבעית והנכונה. אף אחד אינו אוהב לאכול צ'ולנט בכל ימות השנה. בגידות יכולות לחזק את הקשר בינינו.

אני זקוק כל הזמן להתחלות חדשות. כל דבר חדש הוא יפה יותר, מעורר יותר. כל דבר שמתיישן הוא גמור. מי שאינו חי כך, יכול בגיל צעיר להיות חצי-מת. גירוי מיני, גוף שיש בו כל הזמן תחרות שות מיניות, הוא פורה. אשה שבולמת, רומטת, ומשפילה לא תוכה לראות אותי יותר, כדאי לה לצלם אותי, כי אני מהר מאוד אברח ממנה.

בארץ לא מדברים מספיק על מין. כל סצינה אירוטית בסרט מצונזרת מייד. אנשים בעולם הפתוח חיים לגמרי אחרת. כי אדם שאינו נותן לעצמו להפתח לא יכול לעשות זאת עם בתי-הזוג שלו.

המקום היחידי שכל אחד יכול להרשות לעצמו טובות הכול, ועד הסוף, זה במיטה. סכס טוב יש טעם אחר. עם כל אשה מרגיש הגבר סיפוק מסוג אחר. לכן אנחנו חייבים לחפש כל הזמן בתי-זוג חדשה. לטעום, להרגיש — בכל פעם עם אשה אחרת — כי הסכס אינו נותן תחושה קבועה.

לומר — תפוש כפי יכולתך, אפילו את אשת השכר, נשמע לאנשים מסויימים כאימרה וולגרית, אבל אני חי רק פעם אחת. הבעיה אינה איך אני אתפקד, אלא האם אמצא אשה שתחשוב כמוני, אשה שתמצא בדיוק כמוני בהגשמת המיניות. שנינו נדע שלפעמים זה יכול להיות מענג יותר ולפעמים פחות.

"הבגידות שלנו גורמות לנו לפרוח!"

קובי בר, 25. הוא רק בן 24. הוא מעלה קשנה אחת בגילו (הצאתי בתעודת-הי-זנות שלו — הוא נולד בספטמבר 1957) כדי שיאמינו לו שיש לו נסיון עם נשים. בטוח שקובי פגש בימי-חיו יותר נשים מכל אחד אחר, כי הוא עובד כספר-נישים. אין בכלל ספק שמיצרך היפוי הוא כלי-כף מבוקש שקובי פוגש דרכו הרבה מאוד נשים. לבוא למספרה כדי לטפח את השיער והיפוי, זה אומר לשהות שם הרבה שעות. כלי-כף הרבה, שאי-אפשר לשתוק. קובי הספר הוא גם ידיד המסתפרות. עד שעה 18.00 הוא מקשיב, אחר-כך, בשעות הערב, מוצאים אותו בכל המסיבות בעיר.

הוא רגיל לבלות בחוג הנוצץ והוא מקבל לא פעם הצעות אינטימיות. לא רק בארץ. כי הוא חרש גם את העולם. והכיר היטב את תענוגות פאריס, לונדון וארצות-הברית. שם הוא גילה שאפשר להגשים כל מחשבה דמיונית שעולה על דעתו של גבר. שם הוא למד שמותר לבן-אדם ל"עשות מה שבעיניו נחשב טוב ומענג. היום, בארץ, זו כבר דרך-החיים שלו.

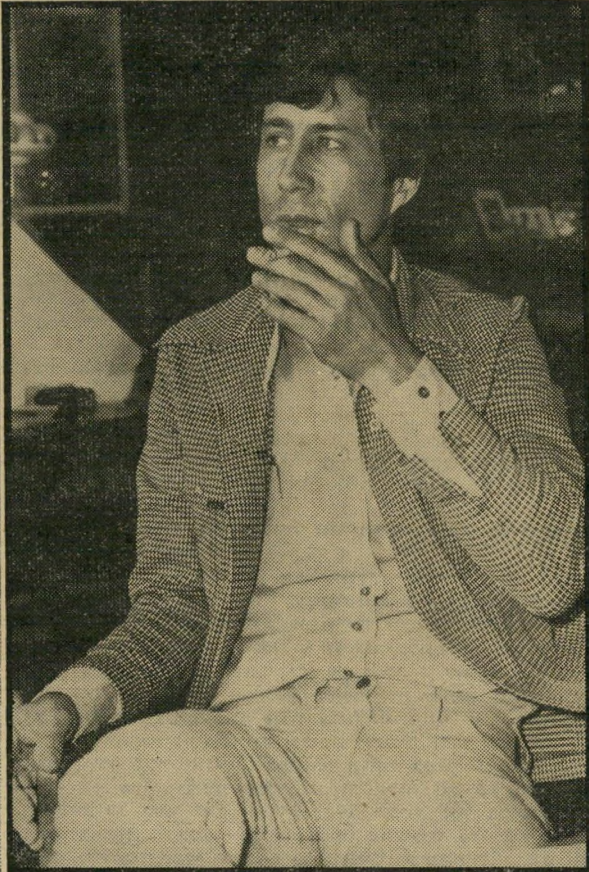
קובי בר אומר:

אין גבר שהוא סופרמן. אין גם דון-ז'ואן, שיוכל תמיד ליהנות ביחסי-המין. מה כן יש? לכל סיר יש את המיכסה שלו. אני לא אניע למגע-מיני עם אשה, שאינה דומה לי בתפיסתה לגבי המין. לכן אין לי בעיות. אני יכול בהנאה להיזכר בכל מגע-מיני שהיה בו שא נפלא. ש"התלוותה אליו צעקה רוויית-אורש. לגברים יש בעיות. מי פחות ומי יותר מוכן אף להודות בהן. אבל האשה, שרמזה לי שאני מוצא-חן בעיניה, ושיבקשה ממני מגע אינטימי, עשתה זאת משום שעוררתי בה ריגוש מיני. ההתנהגות שלי, הלבוש והצורה החיצונית שלי קבעו את המשיכה שעוררתי בה. האשה הזו לא בודדת מראש איזה נחונים מיניים יש לי בגוף. גם אם היא היתה עושה זאת ומפשיטה אותי, כפי שכל גבר בדמיונו מפשיט כל אשה שהוא נמשך אליה, אין לדעת אם זה היה מבטיח לה הנאת-שיא.

הידידות שלי עם נשים אינה מושתתת על יצרים פיסיים בלבד. אני זקוק לאשה שתיתן לי הרגשה שאני רצוי, שבחברתה ארגיש חופשי ומשחרר.

ספר קובי בר
לא חסרה לי אמה

מדרסמן אינן זוהר
התעוררות מינית בחיק אשה זרה